

nok, at hvis man satte det ind i de kontrakter, som vi har med Arriva og med DSB, så var det måske en smidigere måde at gøre det på, for vi kan regne med, at der vil komme ændringer. Altså, når vi har arbejdet med det et års tid, så vil man sige: Hov, der er noget, vi ikke har gjort godt nok, eller noget, der kan gøres bedre. Og så synes jeg, det er nemmere at have det i en aftale, hvor man kan ændre det lynhurtigt, hvis parterne er enige.

Hvis det så ikke er enige, ja, så er det en ny situation. Men det har jeg indtryk af de vil blive. Parterne er meget forstående over for dette her, alle parter, både forbrugerne og jeg som repræsentant for ministeriet og også Folketinget, kan jeg høre, når jeg har diskuteret det med dem.

Så jeg tror, alle er enige om, at det her skal løses på en ordentlig og en smidig måde, og det kan vi gøre på den måde, jeg lægger op til.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg har et andet spørgsmål: I et forsøg på at kompensere for de ulemper, der har været i lang tid, har man nu en mulighed for at få et eller andet, en kop kaffe eller en sodavand eller en pose slik, eller hvad det er for noget. Er det forsøg da ikke helt til grin, når det eneste, passagererne ønsker sig, er, at de reelt bliver kompenseret i billetprisen? Jeg synes, det virker forkert og som lapperier på en dårlig samvittighed.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jo, det er bestemt også lapperier. Jeg ser det som et udtryk for, at DSB har sagt: Vi har rigtig dårlig samvittighed, og vi vil yde den ekstra service.

Kl. 13.45

Men når man nu er i en forhandlingssituation og man vil indgå en aftale mellem parterne og man gør det så kortfristet – jeg tror, at fru Wittrock vil give mig ret i, at det er ganske kortfristet at sige den 1. juli i år – så synes jeg, at det er en overgangsfase, hvor DSB viser stor venlighed, og jeg håber, at forbrugerne accepterer det. Det er et lille plaster på såret, for jeg ved godt, at den rute, fru Wittrock specielt tænker på, ikke er særlig morsom.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Beslutningsforslaget lægger op til, at vi lovgiver, men jeg har forståelse for ministerens synspunkt

om, at hvis en frivillig aftale kan løfte området og vi bare når det samme resultat, så er det godt nok. Altså, problemet er vel, om vi når til samme resultat.

Som jeg har set de udkast, der har været, er der lige præcis et stridspunkt om, hvorfra vi starter kompensationen. Hvis vi snakkede politisk, kunne vi aftale, at minimumsrammen blev nødt til at starte ved f.eks. en halv time, men operatørerne ville ikke være med til det. Hvad så? Er det ikke rimeligt at diskutere, hvorfra vi starter kompensationen?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er selvfølgelig rimeligt at diskutere, men vi kan sige, at vi jo her har en parallel situation.

Altså, parterne, Forbrugerrådet, DSB, Arriva og ministeriet, følger jo meget med i den debat, der foregår her i dag, og de vil følge meget med i udvalgsarbejdet. Jeg tror, at man igennem den proces vil nå til enighed, for man opfatter selvfølgelig de signaler, der bliver sendt.

Så mener jeg ikke, at man kan komme uden om, at en frivillig ordning altid vil være bedre end en lovgivningsordning, for det er nemmere at administrere, og det er nemmere at foretage ændringer. Det er jo lige bindende, hvis det indgås som en aftale og det oven i købet kommer ind i DSB's og Arrivas kontrakter.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Tak for svaret.

Jeg har forståelse for, at det er lige bindende, men der, hvor det kan skille, er, at politisk kunne vi jo godt vælge at sige, at det her område har været forsømt, vi er et af de sidste lande, der er på, og rimelighedskravet er f.eks. at starte ved en halv time. Det er det, forslaget lægger op til.

Hvis ikke vi kan opnå det ved en frivillig aftale, er ministeren så parat til at sige, at der er politisk baggrund for, at vi stiller det krav?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil tillade mig at følge disse forhandlinger, vi har i øjeblikket, meget grundigt, inden jeg udtaler mig, for jeg føler mig 98 pct., måske 99 pct. overbevist om, at man finder en løsning, og det er altså bedre, hvis parterne selv kan finde en løsning, end at det skal ind over Folketinget.